

Cyberbullies – Hartuitorii online

Fenomenul de bullying a fost întotdeauna o preocupare pentru părinți , iar pe măsură ce tehnologia continua sa evolueze, acesta devine tot mai obisnuit. Din păcate, rolul tehnologiei în hărțuirea cibernetice înseamnă că părinții nu pot stii întotdeauna daca al lor copil se confruntă cu hartuire online si de multe ori e chiar mai puțin probabil sa observe dacă copilul lor este, de fapt, cyberbully, hartuitor online.

Ca si concept, hărțuirea online nu exista cu un deceniu în urmă, dar problema a devenit serioasa astăzi probabil si din cauza naturii problemei. Cyberbullies nu trebuie să fie puternici sau rapizi; ei nici măcar nu trebuie să fie deosebit de buni cu cuvintele, sau sa aiba o mulțime de adepti care sa ii sustina. Au nevoie doar de acces la un telefon în rețea sau pe computer și motivul pentru a viza pe cineva .

Din acest motiv, în teorie, oricine poate fi un hartuitor online, și din cauza disocierii furnizate de separarea prin intermediul ecranului computerului / telefonului , acestia de obicei, nu trebuie să isi faca griji privind confruntarea față-în -față cu victimele lor. De fapt, anonimatul poate face ca studenți care în mod normal nu ar hartui în sensul tradițional, sa devena un cyberbully, pur și simplu pentru că nu trebuie să se confrunte cu durerea si reactiile celor pe care ii vizează . (Polonia , 2010) .

Cine sunt cyberbullies?

Cercetarea nu poate încă să ne dea un profil concludent al unui cyberbully, în parte, deoarece definiția hărțuirii pe internet în sine este încă în flux, și, de asemenea, din cauza motivelor diferite și metodele utilizate de către cei care folosesc tehnici de cyberbullying. În esență, acest lucru înseamnă că un copil care duce o campanie continua de cyberbullying - hărțuire împotriva unui alt copil, poate fi diferit de un copil care afiseaza o imagine umilitoare în mod deliberat știind că se va răspândi .

Hartuitorii tradiționali s-au dovedit a fi mai probabil să se angajeze în calomniere online (Sticca et al , 2012) , și , prin urmare, este probabil ca pot exista caracteristici tradiționale și ca acesti cyberbullies vor avea multe caracteristici comune. Cu toate acestea, unele dintre trasaturile care au fost găsite comune (O'Moore , 2014) in randul celor care calomniază online sunt:

- sunt predispuși la modificări ale dispoziției
- sunt agresivi
- dominanti
- impulsivi
- Au dificultate în urma reguli
- Experimenteaza evitare / dezangajare morala

- Sunt manipulativi
- Au empatie scăzută
- Au stima de sine scăzută
- Sunt anxioși în societate
- Au fost ei însși agresivi

Empatia scăzută joacă un rol esențial și, așa cum a fost menționat, anonimul joacă un rol substanțial. Se sugerează că cyberbullies pot prezenta mai puțină empatie pentru victimele lor chiar decât hartuitorii tradiționali sau ca fenomenul de cyberbullying poate atrage persoane cu un nivel scăzut de empatie pentru că distanța dintre hartuitor și victima împiedică hartuitorul să observe consecințele imediate ale comportamentului lor.

În privința a ceea ce este descris ca fiind "efectul de dezinhibare on-line" (Suler, 2004) anonimul telefoanelor / spațiului cibernetic oferă, de asemenea, hartuitorului online un sentiment bine definit de a fi îndepărtat sau chiar protejat de acțiunile lui, ceea ce îi permite să spună lucruri altor persoane online, pe care le nu s-ar spune în persoană.

Pur și simplu este diferența dintre a ataca victima de aproape și de a asista la durere / efecte, sau folosind o pușcă cu lunetă de la distanță, făcând fotografii, dar fără să vadă prejudiciul cauzat. Acest efect permite, de asemenea, pentru copiii care nu au fost ținte pentru agresorii tradiționali, de exemplu cei mai puternici sau mai amenințătoari să devină ținte ale hartuirii online.

De ce manifesta un comportament de tip bullying?

După cum a fost subliniat, adevărata diferență a hartuirii online constă în metodele disponibile pentru hartuitor, permițând o gamă mai largă de agresori și victime; sentimentul de dezasocierea oferită de acele metode și efectele tot mai variate asupra comportamentului. Cu toate acestea, ar trebui să se țină seama de faptul că, în ciuda acestor distincții, hărțuirea pe internet nu este o anumită formă de comportament agresiv, care să fie cu totul diferită de alte agresiuni în ceea ce privește motivele.

Fie în forma sa tradițională sau cibernetică, agresiunea este un comportament învățat, cu comportamentul și convingerile unui copil sau adolescent, ale colegilor lui de clasă, familia, școala și societate care contribuie la dezvoltarea unor atitudini și comportamente agresive. Studii (Calvete et al, 2010; Hoff & Mitchell, 2009; Jones, Manstead, & Livingstone, 2011) sugerează că agresiunea este asociată în mod semnificativ cu un mediu de agresiune proactivă, expunerea la violență, invidia, prejudecățile și intoleranța pentru lucruri, cum ar fi handicap, religie și sex. Din acest motiv, atunci când se analizează un hartuitor online trebuie să fie evaluate aceste influențe din viața lor.

Cu toate acestea, conform studiilor din U.E. privind hartuitorii online, cyberbullies, (O'Moore et al , 2012) motivele din cauza carora copii devin hartuitori online sunt prezentate astfel:

- ... vad agresiunea ca fiind o normalitate
- ... se bucura de ea
- ... sunt plictisiti
- ... ruperea unei prietenii
- ... tensiuni și conflicte
- ...răzbunare
- ... ii face să se simtă puternici
- ... ii face sa fie acceptat de către prietenii lor

Cyberbullies s-au dovedit a fi motivati în principal de furie și într-o măsură mai mică de putere , distracție și afiliere (Gradinger et al , 2012). Alte motive au fost, de asemenea, identificate ca dorinta de a juca un rol, cum ar fi răzbunare, gelozie și plictiseală. (Kowlaski și colab, 2012) .

În ceea ce privește hărțuirea pe internet între sexe, din motive de putere și de distracție, a fost mai larg asociata în rândul băieților. În timp ce motive de gelozie și de afiliere au fost gasite mai frecvent în legătură cu fetele cu care de multe ori gelozia este legata de găști, de exemplu cel mai bun prieten ar întâlni pe cineva din afara gastii lui; ca urmare fata ar hartui-o împreună cu celelalte fete din grup. (Saunders și colab, 2011) .

Tipuri de cyberbully

Parry Aftab (2011), un expert în hartuire online și în drept online, a conceput o clasificare a tipurilor de cyberbullying. Această clasificare cuprinde patru tipuri de hartuire online și un "sub-tip", și includ :

- ingerul răzbunător
- aviditatea de putere
- răzbunare tocilarilor
- "fetele rele"
- "pentru că pot "

Această clasificare afirmă că anumite tipuri de agresiune online sunt unice pentru anumite tipuri de agresori pe Internet , așa cum sunt modurile de a-si păstra secretă identitatea sau de a-si difuzate acțiunile altora. Aceasta afirmă că unii dintre acești agresori sunt secretosi, unii doresc în mod activ un segment de publi , iar unii sunt complet inadvertenti.

Nu există nici „ o unitate de masura care sa se potriveasca tuturor " , în cazul cyberbullying-ului, metodele și motivele diferă de la agresor la agresor, de aceea soluțiile gasite de parinti în cazul

În care copilul lor este agresor online, trebuie să fie pertinente pentru tipul de agresiune online care are loc. Înțelegerea în profunzime a motivelor din cauza cărora copiii devin agresori este utilă. Trebuie identificate motivele

"Ingerul răzbunător"

În acest caz agresorul nu se vede ca pe un agresor deloc. În schimb, ei se vad ca si răzbunători, sau eroi, îndreptind greșelile și / sau protejându-se pe ei înșiși sau pe alții de "tipul cel rău" pe care îl au ca tinta. Aceasta include situațiile în care o victimă a calomniei online sau offline retaliază și devine un agresor online el însuși. Furios pe ceva ce tinta lor a făcut ei simt că își iau revanșa complet justificat, învățându-i o lecție. " Ingerul răzbunător " se implică atunci când încearcă să protejeze un prieten care este terorizat offline sau online.

În general, lucrează singuri, și au tendința de a-și păstra identitatea secretă, dar uneori pot împărtăși activitățile și motivele lor prietenilor și altor persoane pe care le percep ca fiind victime ale persoanei pe care ei o hartuiesc. Ceea ce poate indica dorința de a fi perceput ca a fi puternic sau erou.

Tendința lor este de a folosi toate tipurile de tehnologie, dar de multe ori recurg la atacuri directe, trimiterea de mesaje de amenințare spunându-i victimei lor să se oprească sau să suporte consecințele, sau utilizarea de hacking și de atacuri de înaltă tehnologie pentru a face de râs, a înscena sau chiar a planifica situații neplăcute pentru victima lor.

În cazul în care aveți de a face cu un „Inger răzbunător”, părinții trebuie să îi facă să înțeleagă că nimeni nu ar trebui să încerce și să își facă dreptate singur. Să înțeleagă că a recurge la tactici și comportament amenințator la adresa țintei lor îi face să devină ei însuși agresori. Ei au nevoie să înțeleagă că a răspunde violentei cu violență, sau a lupta împotriva agresiunii cu agresiune nu conduce decât la înrăutățirea situației. Ei trebuie să se vadă ca agresori și nu ca pe Robin Hood așa cum cred că sunt.

De asemenea, ajută să discute și să abordeze motivele pentru care au ripostat, în primul rând. În cazul în care se simt nedreptățiți, poate că există într-adevăr nedreptăți, iar soluțiile pot impune ca situația să fie analizată, pentru a vedea ce se poate face pentru a rezolva problema de bază. Există un loc pentru a raporta intimidarea sau hărțuirea online? Se poate face anonim? Există un suport sau un grup oficial pentru a ajuta în cazul acestor probleme? Cu cât metodele alternative care pot fi oferite sau prezentate acestor agresori pentru a face față acestor situații, cu cât sunt încurajați să utilizeze canalele oficiale să îndrepte nedreptățile, cu atât mai rar ei vor încerca să-și facă dreptate singuri.

"Cei însetați de putere" și "Răzbunarea tocilarilor"

La fel ca omologii lor tradiționali din curtea școlii, unii agresori online doresc să fie dominanți și să exercite autoritate, și să arate că sunt suficient de puternici pentru a-i face pe alții să facă ceea

ce vor ei. Unii doresc în mod activ sa-i controlez pe ceilalti prin frica, sau pur și simplu sa le faca rău. Ei pot alege pe cineva pe care il considera o provocare sau pentru că vor da un "exemplu" bun pentru alții, pot sa fi dezvoltat o antipatie fata de cealaltă persoană, sau cineva care poate fi pur și simplu în locul nepotrivit la momentul nepotrivit.

Agresorii online "insetati de putere" prefera de obicei si au nevoie de un public pentru a-si demonstra puterea, fie format din prietenii lor sau cei din cercul lor de la școală. Ei actionează, de obicei, singuri, dar nu se tem sa isi dezvăluie identitatea, pentru că a) doresc sa se stie cine o face, și b) doresc ca ținta să știe că nu-i sperie. De fapt, de multe ori se lauda cu acțiunile lor. Ei isi doresc o reacție, și daca nu o obtin fac in asa fel incat actiunile lor să degenereze pentru a obține o reactie.

Ei tind să utilizeze tehnologie de orice natură și pot face amenințări fizice violente, fie țintelor personal prin mesaje de tip text, sau e-mailuri IMS, sau amenință conturile cibernetice folosind metode de inalta tehnologie. Sunt distructivi, prin trimiterea de malware sau spargerea sistemelor pentru a fura, a șterge fișiere sau a reformata drive-uri. Ei cred că sunt duri și vor ca asta sa se stie.

În cadrul acestei categorii de tip hartuire online există totuși un alt grup. Un grup de hartuitori care poe fi ei înșiși victime ale agresiei traditionale off-line. Acestia pot fi băieți mai mici, fete, cei cu abilități interpersonale sau personalități mai slabe, care sunt tinte "în viața reală", deoarece nu pot fi populari / sau suficient de la moda sau pentru ca sunt perceputi ca fiind "enervanti". Cu toate acestea, acest grup poate avea abilități tehnice superioare, pe care le pot implementa apoi, împuternicit de anonimatul internetului și mijloacele de comunicarea digitala, precum și datorita faptului că nu trebuie să se confrunte cu victima lor. Acest lucru este clasificat de Aftab ca "Razbunarea tocilarilor". Este intenția lor de a-si speria sau a-si face de râs victimele, și prin aceste acțiuni isi restabilesc un minimum de control in viața lor. Atacurile lor sunt directe și seamănă cu cele ale "celor insetati de putere", dar ei nu sunt duri în viața reală, doar se joaca de-a durii. În cazul în care isi impartasesc acțiunile, o fac numai cu alții care le-ar impartasi ideile. Rareori apreciaza gravitatea acțiunilor lor și din cauza asta și a abilităților lor tehnologice, pot fi cei mai periculosi dintre toti agresorii online.

In "Razbunarea tocilarilor", de obicei agresorii isi tintesc victimele unu - la- unu și isi păstrează activitatea secrete de prietenii lor . De asemenea, ei recurg adesea la calomniere online – prin proximitate.

Pentru părinții care se confruntă cu aceste tipuri de hărțuitori pe Internet trebuie să fie conștienți de faptul că toate amenințările aduse unei persoane, hacking sau distrugerea proprietății, chiar dacă acesta este un cont on-line sau de joc trebuie să fie raportate . Din cauza mesajelor IM , mesajelor și e-mailuri-lor, anchetatorii ii pot găsi aproape întotdeauna pe cei din spatele atacurilor, chiar dacă agresorii isi ascund identitatea. Educarea tuturor despre legile in vigoare și despre ce se va întâmpla atunci când legea este incalcata, subliniind cazurile existente, dacă este

posibil , poate fi un ajutor de neprețuit. Invatand sa ne gestionam furia și formele alternative de soluționare a litigiilor poate ajuta la dezamorsarea furiei pe care mulți agresori „Insetati de putere” o simt.

"Fete rele"

Hărțuirea cibernetică în acest caz apare atunci când agresorul este plictisit sau este în căutare de divertisment. Este în mare parte un tip de hartuire bazat pe ego și este cel mai imatur dintre toate tipurile de intimidare pe internet. Spre deosebire de indicația numelui acestui tip de agresiune, nu este comisă numai de fete, fetele alcătuiesc cea mai mare parte de participanți, dar tot mai mulți bărbați , conform lui Aftab, se alătură acestei metode de agresiune.

De multe ori apare ca urmare a unei reale sau percepute amenințări a unei relații romantice. Destrămarea prieteniei, gelozia, dreptatea, invidia, și plictiseala alimentează acest tip de campanie. Acestea sunt cele mai prelungite tipuri de campanie de intimidare pe internet și pot fi cele mai fatale. Este o metodă de excludere socială din partea agresorului sau a echipelor de agresori. Este în mare parte centrată pe ego și gravitează în jurul geloziei sau a unei desconsiderări percepute. Liderii se evidențiază, fericiți să-și arate influența lor socială.

Cum acest tip de agresiune online se face pentru divertisment, calomnierea online de tipul "Mean Girls" /"Fete rele" se face de obicei, sau este planificată, în grup. Cei ce hărțuiesc pe Internet într-o astfel de situație doresc ca ceilalți să știe cine sunt ei și că ei au puterea de a calomnia online. Acest tip de calomniere online crește, de multe ori foarte repede, atunci când este alimentat de admirația grupului, clicile sau prin tăcerea altora, care asistă și lasă lucrurile să se întâmple. Moare la fel de repede în cazul în care nu primesc valoarea de divertisment căutată.

Acest tip de agresiune poate fi în mod excepțional de natură personală, vizând punctele slabe fizice sau emoționale și pot dauna grav, în special în cazul adolescenților și tinerilor preadolescenți mai mari. Ei atacă reputația și nu se ocupă cu amenințări fizice. Ei doresc ca victimele lor să fie detestate, ignorate, excluse din punct de vedere social sau alungate. Metodele lor preferate de atac sunt prin intermediul telefoanelor mobile, mesajelor text și rețelelor sociale. Ei doresc să își umilească victimele. Din acest motiv aceștia favorizează site-urile sociale utilizate pe scară largă cum ar fi Facebook , Twitter , Vimes și Instagram precum și mesaje text și IM . Preferă tehnologia care poate fi folosită pentru a face haz de victimele lor , cum ar fi modificările de tip 'photoshopping '.

Părinții care ar putea avea de a face cu acest tip de calomniere online , trebuie să evidențieze pagubele extreme ale acestui tip de calomniere online, subliniind cazurile reale care au avut loc în ultimii ani, și modul în care acestea pot duce adesea la rezultate mortale cu consecințe foarte grave pentru cei implicați . Consolidarea empatiei ar trebui să fie o prioritate , privind modul în care cei ce calomniază online îi privesc pe ceilalți , plasându-se ei înșiși în pozițiile altora , învățându-i respectul și sensibilitatea manifestată față de alții precum și de ei înșiși.

Agresorul online inadvertent

Acesta nu intenționează să rănească pe nimeni și, de obicei, nu crede că hărțuiește pe Internet deloc. Acesta poate pretinde ca este dur on-line, sau ca practica un joc de rol, sau poate reacționa la mesajele pline de ură sau provocatoare pe care le-a primit. Cu toate acestea, spre deosebire de agresorii online te tip "Revenge of the Nerds"/"Razbunarea tocișilor", ei nu se dezlănțuie în mod intenționat. Ei pur și simplu răspund fără să se gândească la consecințele acțiunilor lor. Acest lucru se poate datora faptului că se simt raniti, sau furiosi din cauza unui mesaj ce le-a fost trimis, sau a ceva ce au văzut on-line. Au un răspuns instinctiv, negândit născut din furie sau frustrare, fara sa gândeasca înainte de a apăsa "trimite".

Uneori, în timp ce experimentează în jocul de rol on-line, acestia pot trimite mesaje hărțuitoare sau isi aleg o victima țintă , fără a înțelege cât de grav ar putea fi. Ei fac acest lucru "Pentru că pot." O fac din distracție. Ei pot, de asemenea, face acest lucru unuia dintre prietenii lor, glumind. Dar prietenul lor poate să nu recunoască faptul că acesta este un alt prieten sau să-l ia în serios. Ei tind să facă acest lucru atunci când sunt singuri, și sunt în mare parte surprinși când cineva îi acuză de abuz cibernetic.

Educația joacă un rol important în prevenirea calomniei online accidentale. Învățându-i să îi respecte pe ceilalți și să fie sensibili la nevoile lor este cel mai eficient mod de a face fata acestui tip de calomnie online. Fiind atent și grijuliu și revizuire cee ce scrii înainte de a trimite este cel mai bun mod de a evita ca acest lucru sa devină o calomnie online din neatenție. Lecțiile de management al furiei sunt, de asemenea, utile, învățându-i să numere până la zece și sa nu răspunda atunci când acestia sunt supărați constituie o lecție de viață. Invatandu-i pe toti sa rezolve lucrurile in afara internetului atunci când ceva nu are sens este cel mai bun sfat. Discutand off-line vă permite să știți că într-adevăr comunicați cu prietenul dvs și vă permite să clarificați orice neînțelegere.

Semne de avertizare si strategii de prevenire

Indicatorii care arata ca un copil are o înclinație către a calomnia alte persoane online pot fi de multe ori la fel ca și cei ai agresiunii traditionale. Cu toate acestea, următoarele semne sunt specifice calomniei online:

- Ușor amenințat, recurge rapid la discutii și certuri cu frații și colegii, și este rapid în a da vina pe alții
- De multe ori denigrează, își bate joc, necajeste sau denigrează atunci când se referă la colegi
- Petrece mult timp pe internet
- **Utilizează mai multe conturi online sau conturi cu un nume fals**

- **Utilizează computerul sau dispozitivele mobile târziu în timpul nopții sau atunci când el sau ea este nesupraveheat(ă).**
- Foarte defensiv sau secretos cu privire la activitățile online. Poate reacționa cu furie atunci când un părinte intră în cameră sau poate închide pagina web sau calculatorul
- **Devine extrem de supărat / defensiv dacă privilegiile de calculator sunt revocate**
- Arată extreme ale emoției - de la ilaritate la ostilitate - atunci când este on-line, fie singur, fie cu un grup de prieteni.
- Petrece mai mult timp cu un nou grup de prieteni, sau s-ar putea să nu mai interacționeze în mod public cu un prieten vechi.
- Priveste calomnierea online ca pe o distracție și nu poate înțelege ce îi deranjează pe ceilalți cu privire la acest aspect

(Eaton, S.E, 2013; Lupold Bair, A., 2013; O'Moore, 2014)

Ca și în cazul agresiunii tradiționale, este vital ca cel care calomniaza online să fie prins și oprit la timp și, ca și în cazul celor mai multe strategii, prevenirea este esențială în combaterea acestui fenomen. În cazul în care părinții observă mai multe incidente ce se regăsesc în indicatorii prezentați mai sus, sau chiar ca o chestiune de curs cu copiii care sunt on-line în mod frecvent, aceștia ar trebui să ia în considerare implementarea următoarelor tactici preventive.

Localizarea Calculatorului - Pare simplu, dar păstrând utilizarea tuturor calculatoarelor acasă, în spațiile comune, mai degrabă decât să le permită să fie păstrate în dormitoare. Restricția de utilizare a dispozitivelor ce folosesc internetul, cum ar fi telefoanele celulare ce folosesc mai mult decât datele de bază (apeluri etc.) pot fi, de asemenea, utile la domiciliu.

Discutați cu cei de la școala copilului dvs. - A se vedea ce măsuri preventive, discuții au loc în școala copilului dumneavoastră în ceea ce privește demnitatea și respectul celorlalți, și în special în educarea elevilor cu privire la hărțuirea online și efectele pe care le are asupra altora. Implică-te în încurajarea, dezvoltarea și participarea la măsuri școlare anti-agresiune.

Cu cât mai multe mesaje pozitive de interacțiune cu ceilalți sunt reflectate și consolidate între casă și școală cu atât mai bine, iar cooperarea părinților și a personalului este absolut esențială.

Educați-vă singuri – software-ul de calculator și popularitatea și utilizarea rețelelor sociale se schimbă cu viteză năucitoare de multe ori. Încercați cât mai mult posibil să vă mențineți educați și conștienți de software și site-uri care sunt populare în rândul copiilor în general, și al propriilor copii. Dacă este necesar, verificarea istoriei browser-ului vă va oferi informații privind utilizarea site-ului, în cazul în care în schimb istoria browser-ului a fost ștearsă pot fi necesare discuții. Luați în considerare instalarea programului de software de urmărire parentală, dar nu vă bazați numai pe instrumente de acest tip. (Feinberg & Robey, 2010)

Gestionați propriile reacții: să fii conștienți de faptul că sunteți unul dintre, dacă nu cel mai important, model pentru copilul dumneavoastră în modul în care interacționează cu alții. Fii conștienți de modul în care reacționați și discutați cu alții, inclusiv cu copilul, și într-adevăr, cum vorbiți despre alții atunci când aceștia nu sunt prezenți. Țineți minte că simțul de dezasociere și anonimul vorbind negativ / în mod derogatoriu despre alții atunci când aceștia nu sunt în jur este într-o măsură reflectat în experiența on-line. Încurajați și exersați vorbitul în mod pozitiv și ajutați-i pe copii să recunoască declanșatorii pentru emoții precum furia și frica și să găsească modalități de a le gestiona.

Netichetă - având bune maniere on-line este denumit în mod obișnuit ca "netiquette" (eticheta on-line), existând un alt om la capătul aceluși ecran care poate fi rănit, la fel cum poți fi și tu, la rândul tău, rănit. Cyberbullying-ul poate fi prevenit în cazul în care un copil apreciază că internetul nu este doar despre abilitățile tehnice, ci despre a ști cum să se comporte on-line. Regulile de bază ale netiquette (Shea, 1994) sunt prezentate ca:

- Amintiți-vă de omul de la celălalt capăt
- Aderati la aceleași standarde de comportament online pe care le urmăriți în viața reală
- Aflați unde vă aflați în spațiul virtual
- Respectați timpul și spațiul altor oameni
- Încercați să aveți o imagine bună în mediul on-line
- Detineți cunoștințe de specialitate
- Ajutați la menținerea conflictelor sub control
- Respectați viețile private ale altor persoane
- Nu abuzați de puterea dvs
- Lertați greșelile altora

Discutați cu copiii despre consecințele juridice ale Cyberbullying – Cu cât copiii sunt mai bine informați cu privire la consecințele legale ale cyberbullying-ului, cu atât mai puțin probabil ca aceștia să se implice într-un astfel de comportament. Discutați cu ei despre cazuri despre care este posibil să fi auzit saupe care să le fi cercetat, vorbind despre efectele, ușurința cu care autorii sunt găsiți de investigatori și consecințele acțiunilor lor. Cu cât este mai puțin abstract conceptul de hărțuire cibernetică și pedepsele sale, cu atât mai bine.

Vorbeste despre 'Falsa Distractie' - De multe ori agresiunea este privită drept "putină distracție", sau cum se spune nu a fost "decat o glumă". Amintiți-le copiilor că, deoarece nu există expresii faciale (cu excepția cazului în care emoticoanele sunt instalate) a te distra on-line pe seama altor copii trebuie să se facă cu precauție și trebuie să fie siguri că ținta acțiunilor lor percepe simțul umorului în același mod, deoarece ei nu va pot vedea și la rândul lor, reacțiile lor nu pot fi văzute. Neînțelegerile și lipsa de comunicare pot fi adesea cauza unor răni neintenționate și situații ce pot scăpa de sub control, când ceea ce trebuia să fie amuzant degenerază și deranjează.

Incurajati ascultarea - A fi un bun ascultător este la fel de important pentru relațiile interpersonale bune așa cum este abilitatea de a vorbi personal cu cineva. Ajută-ți copilul să înțeleagă necesitatea de a asculta colegii și de a trata / a răspunde la opiniile lor în mod respectuos, chiar dacă aceștia nu împărtășesc sau nu sunt în mod deosebit interesați de punctele lor de vedere. Încurajați-i să încerce și întotdeauna să vadă punctul de vedere al altei persoane, iar în cazul în care nu sunt de acord cu ea, să spună în mod politic acest lucru, și să se retragă din discuție, mai degrabă decât să fie târât într-un conflict.

Clăditi Empatie - Copiii sunt mai puțin motivați să intimideze atunci când recunosc relele efecte ale agresiunii, și amintiți-vă că la fel ca ei, oamenii cu care au de-a face au gânduri și sentimente proprii, nu este mai puțin probabil să fie răniți sau înfuriați decât ei înșiși sunt. În cazul în care bănuiți că copilul dumneavoastră este lipsit de compasiune pentru alții, este interesat de batjocorirea altor persoane, chiar dacă nu în fața, atunci va ajuta foarte mult dacă îl ghidați spre dezvoltarea unei reacții mai empatică.

Nevoia de acceptare / afiliere - Copiii, în special adolescenții, pun mare valoare pe a face parte dintr-un grup / fiind acceptați și admirați de către membrii săi. Acest lucru poate face foarte des ca un copil sau adolescent să inițieze sau să fie atras spre agresiune. Monitorizați grupul de prieteni al copiilor dvs. Cât de bine se poate, atitudinile și comportamentele lor, pe cei ce se afla în jurul lor și pot avea o mare influență asupra vieții lor. Asigurați-vă că înțeleg importanța de a nu asista pasiv la hartuirea altora și ajutați-i să găsească cuvintele pentru a le spune prietenilor că refuză să participe la aceste acțiuni de agresiune. Acesta este motivul pentru care este important ca părinții să fie conștienți de grupul de prieteni al copilului lor, și să ia cunoștință de nivelul de stima de sine / valoare de sine a copilului lor, și să ia măsuri pentru a-l educa în afara grupului lor de prieteni.

(O'Moore, 2014)

Pași de urmat în cazul în care copilul dumneavoastră calomniază online

Niciun părinte nu vrea să creadă că copilul său este capabil de intimidare sau hartuire a altor tineri fie în școală, on-line sau în altă parte, în calitate de initiator sau ca participant. Refuzul părinților de a accepta adevărul poate fi explicat prin faptul că ei pur și simplu nu doresc să creadă că copilul lor este capabil de astfel de acțiuni, atunci când în realitate oricine poate fi capabil de agresiune asupra altei persoane, în mod alternativ, deoarece ei simt că a avea un copil care este un agresor este o reflectare a stilului lor de a fi părinți, sau chiar că acest lucru poate constitui o oglindă a propriului comportament, atitudini și valori. Cu toate acestea, a trece cu vederea sau a ignora comportamentul lor constituie într-adevăr o reflectare a atitudinilor cuiva, permițându-i copilului dumneavoastră să continue într-un model de comportament care este dureros pentru alți copii, și care poate fi în cele din urmă distructiv pentru ei înșiși și pentru relațiile lor viitoare cu alții.

După cum este menționat în secțiunea "Tipuri de hărțuiesc pe Internet", metodele folosite de copil în calomnierea online pot ajuta în indicarea unui fel de acțiune pe care părintele ar trebui să o ia în cazul în care descoperă că copilul sau calomniază online. Împreună cu tacticile specifice menționate pe scurt, următoarele tipuri de măsuri pot fi aplicate așa cum s-a subliniat de O'Moore (2014):

Nu reacționa agresiv / punitiv - Deși poate fi dureros să aflați că copilul dumneavoastră a fost implicat în intimidarea sau agresarea altora, iar instinctul ar fi acela de a fi supărat, amintiți-vă că comportamentul lor poate fi de multe ori o expresie a unei forme de stres sau nefericire, sau o expresie a abilităților sociale slab dezvoltate și, în special, o lipsă de empatie emoțională. Identificarea cauzelor se face mai ușor atunci când o relație proactivă pozitivă este stabilită între părinte și copil, cât mai curând posibil, va contribui la corectarea cauzelor care stau la baza și, astfel, la prevenirea comportamentelor viitoare de agresivitate.

Afla care este cauza comportamentului calomnierii online - uita-te la metodele folosite de copil în alegerea altora drept țintă, și discutați motivele pentru care a făcut ceea ce a făcut. În cazul în care puteți discerne în ce categorie de calomnieri online poate fi încadrat (Ingerul răzbunător, , hartuitorul inadvertent, etc.) va putea ajuta în a vă da indicii cu privire atât la motivele din spatele acestei atitudini cât și către ce domenii (de exemplu, empatie, managementul furiei) poate fi necesar să vă îndreptați atenția.

Creați o conștientizare corectă a ceea ce este calomnierea online - adunați informații despre definiții și efecte, astfel încât totul să nu vină "de la tine", și subliniați-i copilului dumneavoastră în detaliu ceea ce este calomnierea online, ce efecte are asupra altora, și care sunt rezultatele/efectele pentru cei care au un astfel de comportament. Dacă este necesar și oportunitatea inițiază contactul cu școala și implicați un consilier sau profesor în discuție.

Discutați despre regulile de utilizare responsabilă a internetului și calculatorului – parcurgeți regulile Netiquette, ceea ce este și nu este un comportament adecvat în relațiile cu ceilalți online, și conturează consecințele juridice ale comportamentului în care sunt implicați.

Monitorizați și supravegheați utilizarea internetului în mod responsabil - reguli coerente, ferme și corecte sunt importante, și nu mai puțin în această situație. În cazul în care a fost dovedit că copilul dumneavoastră a hărțuit pe internet va trebui să îi explicați în mod clar că ei trebuie să se aștepte la anumite rezultate/consecințe. Stabilește o rutină de monitorizare și de supraveghere a utilizării internetului, plasând dispozitivele sau utilizarea acestora în zonele comune.

Predați abilități de empatie la domiciliu - Dacă simțiți că copilul este lipsit de compasiune, atunci construirea unei reacții empatice mai mare îl va ajuta să interacționeze mai bine cu ceilalți și să recunoască efectele negative, astfel făcându-l mai puțin probabil să intimideze. Construirea unei astfel de reacții necesită un efort consistent, și o observare atentă a răspunsurilor/reacțiilor lor față de alții. Câteva sfaturi pentru a facilita formarea de empatie includ:

- o Nu accepta scuze sau vina pentru un comportament negativ care este aruncata asupra unui frate sau coleg de clasa
- o Incurajarea copilului să vorbească despre sentimentele lui
- o Încurajați-i să mediteze asupra a ceea ce declanșează emoțiile lor, asupra modului în care își exprimă emoțiile și asupra efectelor comportamentului lor asupra altora
- o Încurajați-i să își ceară scuze și să compenseze atât pentru hărțuirea online a acestora, precum și pentru orice alt comportament negativ față de alții ce poate avea loc în viitor.
- o Aveți grijă să modelați un comportament empatic în compania familiei dvs.

Construiți stima de sine acasă - contrar credinței populare, stima de sine a unui bătaș poate fi de multe ori mai scăzută decât a celor pe care îi are drept țintă. Nesiguranta, gelozia, un sentiment de inutilitate sau necesitatea de a exercita control asupra altora, printre altele, pot toate ajuta la alimentarea actului de hărțuire on-line, aceștia cautând să obțină stima de sine în urma acestor acțiuni.

Lucrați cu copiii pentru a vă asigura că sentimentul lor de stima de sine este bun. Oferiți-i ceva copilului dumneavoastră din care să facă parte, fie că este vorba de sport, arta, muzica, construiți-i stima de sine și rezultatele creative / sentimentul de realizare. Incurajați-i în eforturile lor, recompensați un comportament pozitiv, aprecierea este întotdeauna apreciată, cereți-le opinia în mod regulat, dați-le sarcini din care să poată învăța și să se ducă mai departe în viață, oferindu-le un sentiment de independență și un feedback pozitiv, ori de câte ori este cazul. Predați egalitatea în familia dvs și manifestați admirație pentru fiecare copil.

Facilitați catharsis-ul copiilor - Sportul și sarcinile de lucru în echipă, când rulează în mod corespunzător, oferă o oportunitate excelentă pentru copii de a consuma excesul de energie și de a învăța principiile de echitate și respect pentru alții, precum și construirea încrederii și conceptul de lucru în echipă. Incurajați participarea în activități școlare sau în formare extracurriculară / evenimente care conduc la formarea de competențe în soluționarea conflictelor și de mediere. În cazul în care copilul dumneavoastră învață abilitățile de mediere și înțelegerea conflictului, acestea pot fi în măsură să evite conflictele ce pot degenera în agresiune și de a ajuta alte persoane care pot fi implicate în astfel de situații. În mod similar, învățarea abilităților și regulilor de dezbateră poate ajuta, de asemenea, la temperarea reacțiilor copiilor.

Managementul furiei – vă puteți afla în situația de a face față problemelor de furie manifestate de un copil care calomniază online. Furia față de acțiunile altora poate fi de multe ori motivul hărțuirii pe internet, cu toate că problemele lor de furie pot rezulta de fapt, din alte probleme din viața lor (de exemplu, situații în familie, dificultăți în munca lor academică). Măsurile ce pot fi luate pentru a-l ajuta pe copilul dumneavoastră să facă față furiei sale și pentru a-l împiedica să fie atras de agresiune ca mijloc de exprimare a furiei sunt:

- o Încurajați copilul să vorbească despre motivele furiei sale. Insistați, dacă este necesar. Este pentru că este frustrat, gelos sau dezamăgit? Cu cât fiul sau fiica dvs înțelege mai bine cauza furiei sale, cu atât mai bine o va gestiona.

o Încurajați copilul să-și exprime furia lor într-un mod categoric și respectuos. Explicați-le că furia nu va rezolva nimic, din contra, în general va înrăutăți lucrurile. Să se concentreze pe găsirea unei soluții.

o Exersați abilitățile de ascultare casă. Aratăți-le că într-adevăr îi ascultați prin repetarea a ceea ce vă spun și că înțelegeți sentimentele lor. Nu judecați până când nu ați ascultat toate laturile unei povesti, rămâneți calm și răspundeți într-un mod respectuos. De exemplu, învățarea de a-l utiliza pe "Eu" în afirmații este secretul unei bune comunicări asertive.

o Învățați-i și exersați metode de calmare. Tehnicile de relaxare precum a respira adânc, a număra înapoi de la douăzeci la unu și a te gândi la o imagine sau o amintire plăcută pot ajuta la calmarea sentimentelor de furie.

o Modelați-vă propriile comportamente și practici. Nu are sens să le predai copiilor tăi că mânia este contraproductivă și distructivă, dacă tu însuși ești predispus la accese de furie. Trebuie manifestată o atitudine de genul „Nu fac ceea ce spun”.

Aptitudini sociale –Cu cât copiii sunt mai calificați din punct de vedere social, cu atât sunt mai în măsură de a iniția și de a menține prietenii de durată și, astfel, de a-și împlini nevoia de acceptare. Lucrați cu ei acolo unde este necesar, de la coaching-ul direct pentru interacțiune cu alte persoane, la jocul de roluri și prezentarea de filme care descriu interacțiuni bune între membrii grupurilor. Tacticile includ ajutarea copilului să recunoască propriile sentimente și sentimentele altora. Ajutați-i să construiască un vocabular de cuvinte ce exprimă sentimentele și ajutați-i să aleagă măsurile adecvate pentru a transmite sentimente diferite. Ajutați-vă copilul să-și exprime emoțiile (bucurie, afecțiune, simpatie), astfel încât aceștia să nu le reprime atunci când doresc să ofere alinare sau să îi susțină pe colegii lor. Ajutați copilul să atingă un echilibru între reticența și exagerarea în a dezvălui, riscând astfel, să îi plictisească sau să îi îndepărteze pe colegi.

Gestionați nevoia de putere - Nevoia de exercitare a puterii personale așa cum s-a discutat în teme ce descriu diferite tipuri de calomnie online cum ar fi cazul celor înșelate de putere / Răzbunarea tinerilor "este adesea citată ca motivul din spatele unor acțiuni de hărțuire pe Internet. Această nevoie de putere personală reflectă dorința de a avea un impact asupra indivizilor. Părinții trebuie să-și ajute copiii să înțeleagă consecințele negative ale exercitării puterii personale, astfel încât copiii lor să se bucure de recunoaștere și recompense pentru orice comportament pro-social manifestat. Încurajați actele de caritate sau de voluntariat sau puneți-i pe copii să ajute membrii familiei și prietenii în vârstă sau cu nevoi speciale. Mulțumirile și lauda care vin din munca și efectul pozitiv al ajutorului lor asupra altor oameni pot contribui mult la promovarea unui comportament pro-social.

Discutați despre violența pe ecran și desensibilizare - Sentimentul de îndepărtare pe care îl au copiii față de cei ce se află de cealaltă parte a ecranului îi poate desensibiliza față de efectele posibile ale acțiunilor lor. Utilizați filmul și televizorul pentru a aborda această desensibilizare și pentru a discuta personajele ce apar pe ecran și lucrurile bune precum și cele rele legate de violență.

Învățați-i respectul pentru diversitate - "A fi diferit" este adesea citat ca un prim motiv pentru care oamenii sunt persecutați. Învățați-l pe copil să respecte și să fie tolerant față de diferențe fie ca ne referim la abilitate socială, acuitatea verbală, rasă, sex, religie sau orientare sexuală, și modelați acest comportament, fiind conștienți de terminologie, care ar putea fi peiorativă.

De asemenea, citiți "Falsa Distracție" și "Nevoia de afiliere unui grup" așa cum au fost abordate în secțiunea 'Strategii de prevenire' de mai sus, subiectele dezvoltate putând fi, de asemenea, instrumente eficiente în discuțiile de intervenție.

În cele din urmă, amintiți-vă, 'nu muscați mai mult decât puteți mesteca'. Părinții se tem adesea de stigmatizarea copilului lor, ducându-i să vorbească cu alții, dar poate fi mult mai daunător pe termen lung să ignori o problemă a copilului dumneavoastră, sau să vă asumați mai mult decât vă puteți descurca cu ei. Prin urmare, căutați ajutor profesionist pentru a depăși orice problema emoțională și de comportament a copilului sau adolescentului care ar putea, în ciuda celor mai bune eforturi proprii, să reziste la schimbare.

References

Aftab, P. (2011) A Parent's Guide to Cyberbullying. Wired Safety.

https://www.wiredsafety.org/toolkitmedia/files/file/Parent_s_Articles/A_Parent_s_Guide_to_Cyberbullying_-_Extended.pdf

Calvete, E., Orue, I., Estévez, A., Villardón, L., & Padilla, P. (2010). Cyberbullying in adolescents: Modalities and aggressors' profile. *Computers in Human Behavior*, 26(5), 1128-1135. 8p. DOI: 10.1016/j.chb.2010.03.017.

Eaton, S.E. (2013) 5 signs your child is a cyberbully. Wordpress.

<https://drsaraheaton.wordpress.com/2013/04/01/5-signs-your-child-is-a-cyberbully/>

Feinberg, T. & Robey, N. (2010) Cyberbullying: Intervention and Prevention Strategies. National Association of School Psychologists.

<http://www.nasponline.org/resources/bullying/cyberbullying.pdf>

Gradinger, P., Strohmeier D. & C. Spiel, (2012) 'Motives for Bullying Others in Cyberspace: A Study on Bullies and Bully-Victims in Austria', *Cyberbullying in the Global Playground: Research from International Perspectives*, Li, Cross and Smith, eds (London: Wiley-Blackwell).

Hoff, D. L., & Mitchell, S. N. (2009). Cyberbullying: Causes, effects, and remedies. *Journal of Educational Administration*, 47(5), 652-665.

Jones, S. E., Manstead, A. S. R., & Livingstone, A. G. (2011). Ganging up or sticking together? Group processes and children's responses to text-message bullying. *British Journal of Psychology*, 102(1), 71-96.

Lupold Bair, A. (2013) in *Could Your Child Be a Cyberbully? Warning Signs and Prevention Tactics*. My Good Parenting. <http://mygoodparenting.com/2013/09/20/could-your-child-be-a-cyberbully-warning-signs-and-prevention-tactics/>

O'Moore, M. (2014) *Understanding Cyberbullying*. Veritas, Dublin.

O'Moore, M. Samnoen, O., McGuckin, C., Crowley, N. Corcoran, L. and Rasmussen, R. H. (2012) 'How Parents Can Detect, Intervene and Prevent Cyberbullying', Grundtvig Action of the European Commission's Lifelong Learning Programme

Poland, S. (2010). Cyberbullying continues to challenge educators. *District Administration*, 46(5), 55.

Sanders, J.B.P, Smith, P.K., Cillessen, A.H.N. (2011). All About Cyberbullies: Who They Are and What They Do. *Bullying Special Edition*. Education.com. <http://www.education.com/reference/article/cyberbullies-who-they-are-what-do/>

Shea, V. (1994) *Netiquette*. Albion Books.

Sticca, F., Ruggieri, S., Alsaker F., & Perren, S. (2012): 'Longitudinal Risk Factors for Cyberbullying', *Journal of Community & Applied Social Psychology*, 23 pp. 52–67.

Suler (2004) The Online Disinhibition Effect. (2004) *Cyberpsychology & Behaviour*. 7(3), pp 321-326

